A°. 1835. N°. 40.

ZONDAG DEN 17den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 16 Mei 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 15den dezer, n°. 559/501, zijn tot Leden van eene Commissie tot het ontwerpen van een nieuw Reglement voor de Schutterij van *Paramaribo* benoemd, de Heeren:

Mr. P. FIERS SMEDING, *Majoor Kommandant der Schutterij*, *President*.
R. H. ESSER, 1e. *Luit. Adjudant*.
W. H. LANS, *Kurator en Weesmeester*.
Mr. H. HEUSGES; — en
Mr. H. C. FOCKE, *Secretaris*.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 17 Mei 1835.

(22286) Alzoo COLIN CAMPBELL JUNIOR, als waarnemende de belangen van JOSEPH TYNDALL, eigenaar van de Plantaadje *Nursery*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den Slaaf *Pindar* van gemelde Plantaadje af- en op den privé naam van JOSEPH TYNDALL over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 17 Mei 1835.

(22287) Alzoo HENDRIK KAMERLING, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Fauquenburg* af- en op zijn privé naam over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alsvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, de Engelsche Schoener *John*, Kapt. G. M. Forbes, van Demerary; Passagiers: de Heeren G. Gallop. H. Wright en Tindall.

Idem, het Schip *Henrietta*, Kapt. J. C. Willems, van Middelburg; hebbende 37 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 14den, het Schip *Astrea*, Kapt. J. A. de Lang, naar Amsterdam; lading: 310 vaten Suiker, en 50 balen schoone Katoen.

Idem, de Nd. Am. Brik *Standard*, Kapt. R. Wilson, naar Boston; lading: 110 vaten Melasse.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 23 Maart* 1835.)

NEDERLANDEN.

BREMEN, 13 *Maart*.

Het getal Duitschers, die in het afgeloopen jaar van Bremen naar de vier volgende havens van Noord-Amerika, Niew-York, Baltimore, Philadelphia en Nieuw Orleans vertrokken zijn, bedraagt 12,545; en met degenen die zich naar Jamaica hebben ingescheept 13,050.

BELGIE.

In een Brusselsch Dagblad leest men: Het doel der reis van den Heer James Rothschild naar Belgie was niet alleen om actien der nieuwe bank te nemen, maar ook om aan het gouvernement de bevoegdheid te vragen tot het doen der volgende operatien: De Bankier Rotschild zoude, gezamenlijk met de oude Bank van Brussel, gekocht hebben voor 10 millioen francs Belgische renten, die, zoo men weet, beneden pari staan. Wanneer zij deze som zouden hebben bijeen gebragt, zouden zij gemagtigd worden uit te geven Certificaten, representerende hetzelfde getal hunner inschrijvingen, die echter slechts 3 pCt. interest zouden geven, terwijl de Heer Rothschild de andere 2 pCt. zoude uitleggen aan premien voor die Certificaten, welke bij uitloting dezelve trekken zouden.

De Heer Rothschild zoude de houders dezer door hem uitgegevene Certificaten waarborgen tegen elke kans van remboursering. De operatie zoude zich bepalen tot tien millioenen. De Koninklijke goedkeuring is nog niet gegeven, maar wordt spoedig verwacht. De Europesche Bankier zal aan het Belgische gouvernement aantoonen, dat het, door zijn voorstel aan te nemen, eenen stap nader tot de reductie van deszelfs voet van interest doet, waarop men dan ook dezer dagen in den Senaat heeft aangedrongen.

— De Amerikaansche schepen, die thans uit de Vereenigde Staten naar onze haven of naar Holland zeilen, laten zich tegen risiko van oorlog assureren.

— Een huwelijk, hetwelk vóór ettelijke dagen in de St. Jacobs-Kerk te Brussel is voltrokken, had eene meer dan gewoon talrijke, en niet minder luidruchtige schare van bijstanders aangelokt. De ergerlijke ongelijkheid in jaren bij dit echtpaar had namelijk de verontwaardiging der menigte gaande gemaakt. Een grijsaard van 73 jaar had op het stadhuis zich gehuwd aan een meisje van nog geen 19 jaar, stoelezetster in opgemelde kerk. Toen nu de echtelingen de kerk verlieten, ging er een lacht-kreet van uitjouwingen en spotternijen op onder den woeligen volkshoop, die de trappen der kerk en den weg dien het paar moest nemen, met stroohaksel tot geblokte had bestrooid.

— Gisteren avond heeft er in het dorp Schaerbeek een zeer treurig voorval plaats gehad. Een werkman, vader van drie kinderen, geraakte, te huis komende, in twist met zijne vrouw die het jongste kind zoogende aan de borst had liggen. Eene jammerlijke driftopwelling vervoerde dien ellendeling zoo verre, dat hij zijne vrouw door eenen stokslag op het hoofd bewusteloos op den grond deed nederzijgen. Haar zonder teekenen van leven ziende, meent hij haar gedood te hebben, en, even zoodra een koord aan de boven-deurgrendel vast makende, hangt hij zich op. Toen de vrouw uit hare bezwijming weder tot hare kennis kwam, had de man opgehouden te leven. De ongelukkige is bij hare ouders ingebragt.

FRANKRIJK.

(*Partic. Corresp.*) PARIJS, 18 *Maart*.

Te Hâvre is, met 17 dagen reis, aangekomen de *Poland* van New-York, medebrengende tijdingen van nagenoeg dezelfde dagteekening als welke wij over Engeland hebben ontvangen. De Fransche papieren nemen daaruit alleen over het volgende artikel uit het *Journal of Commerce*:

„De Bill, betreffende de 25 millioen schadevergoeding voor de Fransche roof en afbreuken, is, na door den Senaat te zijn aangenomen, *door de Kamer der representanten verworpen*; De kommissie aan welke die Bill tot onderzoek was gegeven, en die door den Heer Cabreleng werd gepresideerd, verklaarde dat de tegenwoordige zittingtijd der Kamer te kort was om haar een zoo gewigtig onderwerp te kunnen doen beoordeelen. De kommissie heeft daarom verzocht van verder onderzoek dier kwestie te worden ontheven, hetwelk haar is toegestaan. Deze uitkomst bevreemdt ons wel niet, maar zij smart ons zeer."

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 3 *Maart*. Volgens officiele berigten bestonden in het jaar 1832 binnen het geheele Russische rijk 408 vreemde kolonien met 130 154 mannelijke en 120 883 vrouwelijke bewoners, te zamen 251,037, die 36,563 huisgezinnen vormden. Men telde daar 1.007,545 paarden, ossen, koeijen, schapen en varkens. Van tarwe, rogge, haver, garst, boekwijt en gierst waren uitgezaaid 301,424 en geoogst 1,334,154 tschetwert; van aardappelen had men 60,528 tschetwert gepoot en 260,438 ingezameld. Van Vlas, lijn- en hennepzaad had men 55 401 en van tabak 157,932 pud gewonnen, waarvan 151.472 in de kolonien van Saratoff en het overige in die van Worenesch. Het getal vruchtboomen beliep in de volkplantingen 939,416 en dat der wijnranken 9,860,363.

Wij beleven zonderlinge tijden.

Toen voor ruim veertig jaren de maatschappelijke orde van zaken als ten onderste boven gekeerd werd: de schoenlapper zijn pothuis en half dozijn vermolmde leesten verliet, om op het raadhuis der stad zijner inwoning eens regt deftig den municipaal te spelen, - toen moge men gezegd hebben: „*Wij beleven zonderlinge tijden*"; — doch wanneer wij op onzen tijdkring nederblikken, dan kunnen wij met niet minder regt onze voorgangers nazeggen: „Zonderlinge tijden worden er door ons beleefd."

Het begin des jaars beloofde veel; het beloofde eene nadering tot rust en vrede; het vertrouwen op eene betere toekomst nam toe; de staatkunde der mogendheden scheen zelfstandiger te zullen worden; de verwikkelingen beloofden eene zindelijke

beslissing; en wat nog wel het meeste beloofde, dat was de bedaardheid van de, aan de bereiking hunner heilooze ontwerpen wanhopende, tolken der revolutionaire partij; deze schenen zich aan de omstandigheden te willen onderwerpen.

Al dat goede en veelbelovende had men aan eene enkele verandering van ministers in Engeland te danken! Een ministerie trad af, een ander nam deszelfs plaats in; en verslagenheid heerschte in het kamp der onrustestokers. Handel en nijverheid begonnen het hoofd op te beuren; de onderscheidene takken van algemeene welvaart hoopten, met eenigen grond, weldra verligting te ondervinden van het drukkende der tijden, om zich weder, even als voorheen, tot vermeerdering van het volksgeluk te kunnen uitbreiden.

Wanneer men door de ondervinding nu niet reeds lange te voren geleerd had, welken grooten invloed Engeland op het geluk of het ongeluk van het vaste land uitoefent, dan zoude deze proeve genoeg bewijzen, hoeveel het Engelsche volk kan schenken, hoeveel het kan ontnemen, en hoeveel het verwoesten kan.

De eerste nederlaag, door het gouvernement, waarop alle weldenkenden hun vertrouwen gesteld hadden, geleden, heeft echter de sedert eenige maanden slapende oproer-hydra geheel doen ontwaken, en, verschrikkelijker dan voorheen, grenst bij tegen alles, wat zijne verderfelijke plannen in den weg staat! Wee ons, wanneer hij zich geheel kon ontbreidelen!

Zonderlinge tijden die wij beleven. Voor vijf jaren, gaven de *Courrier des Pays-Bas* en eenige fransche revolutionaire bladen den toon; hun streeven was naar eene omwenteling, waarmede men, zoo zij beloofden, vrijer en gelukkiger zoude zijn. De omwenteling brak uit; doch reeds de eerste proeve bekwam slecht. Men zoude echter hebben moeten denken, dat de *Courrier* c. s. hun wensch bereikt ziende, voor 't minst het werk hunner verbeeldig en handeling, zouden eerbiedigen; dat de September-zuster de Julij-omwenteling, als Godheid, zoude vereeren. Niets daarvan gebeurde; integendeel, de ontevredenheid dezer lieden is grooter dan voorheen.

Niet in de kolommen van den *Courrier* alleen, maar in alle de bladen van die kleur; Fransche, Engelsche, Duitsche, in alle heerscht sedert eenige dagen een' toon, die ons levendig de maanden Junij, Julij en Augustus 1830 voor den geest terug gebragt heeft. Een der fransche bladen heeft, naar ons inzien, zeer juist, den loopenden toestand van Europa uitgedrukt met de woorden: de tegenwoordige crisis (*la crise actuelle*). De toon dier bladen duidt het ons nog beter aan, dan de gebeurtenissen in Frankrijk en Engeland zelve dat de tegenwoordige toestand eene *crisis* is, hoogst gevaarlijker in de gevolgen.

Het burgerkoningschap in Frankrijk is geheel versleten, beschimpt en onteerd, geen bandt bindt het meer aan het volk, slechts één band houdt het nog in aanwezen, namelijk het eigenbelang der gegoeden. Doch zal die band sterk genoeg zijn, om de vereenigde krachten van de niet-bezitters te wederstaan, op het goed der bezitters azen? Het zoogenaamde volk verwijt den koningen dat zij keizers, den vorsten dat zij koningen, de aristocratie dat zij heerscheres wil worden; — en wat wil nu het volk? de burger wil gebieder, de landman wil burger, de knecht wil heer zijn. Het blaadje is slechts omgekeerd. Al dit zwoegen en rusteloos ploegen der verschillende standen in de maatschappij wordt ons door de drijvers der hedendaagsche beginselen, onder den weidschen Franschen titil van *le progrès social*, zoo smakelijk opgedischt, dat ieder op zijne beurt van dat geregt eens wil proeven, hoezeer men ook overtuigd is, dat bijna een geheel menschengeslacht zich er door bedorven heeft, in de tijden toen onze schoenlappers het roer van staat in handen namen.

Intusschen is het in Frankrijk zoo verre gekomen, dat er gegronde vrees bestaat, dat men den een of anderen dag nogmaals zal lezen van eenige *glorieuse dagen*, die geheel Frankrijk in eene republiek hervormd hebben. De schrijvers en de advokaten hebben hunne regering gehad; *Rothschild* en hetgeen hij voorstelt liggen nu aan de beurt, en, zoo als wijlen de vrolijke *Figaro* in zijn leven reeds voorspelde. *»nous aurons dans quelques années le regne des épiciers."*

De *Courrier* en de zijnen kunnen dan ook hunne vreugde niet verbergen. Even als in Junij 1830, toen hij voorspelde, dat Frankrijk zoude beginnen, Belgie volgen, en geheel Europa hen zoude naäpen — roept hij thans triomf over het zinkende burger-koningschap, zingt hij hosanna over het met de omwenteling worstelend Engeland, en wenscht en bidt, dat de tory's maar hevigen tegenstand zullen bieden, om aan de radikalen tijd te geven, zich *krachtig* te kunnen ontwikkelen. Arme *Lodewijk Philips!* arme *Willem de IV*, wanneer *die* wenschen verhoord worden; arm menschengeslacht, wanneer *die* bezongene vrijheid zegepraalt!

De wenschen van die bladen gaan verder, of beter gezegd, zij zien in hunne verbeelding sommige dier wenschen reeds verwezenlijkt; immers met grooten ophef wordt door hen gewag gemaakt van de terugkomst in Engeland eeniger poolsche propagandisten, van eene geheime reize in Duitschland, Polen en Rusland, alwaar zij, volgens hun zeggen, alles rijp voor eene omwenteling gevonden hebben; — Frankrijk en Engeland hebben maar slechts voor te gaan!

Zonderlinge tijden! Voor vier jaren liep *Lodewijk Philips* de straten van Parijs door, gaf elk die maar *vivent les Belges*, *vivent les Polonnais*, *vivent les Italiens* enz. riep de hand, moedigde de zoodanige aan, zond ze bij zijne naburen rond, om de burgers tegen hunne wettige gouvernementen in het harnas te jagen; bezoldigde de revolutionaire drukpers in geheel Europa, kondigde elke overwinning der oproerige Polen in persoon de parijsche nationale garde aan, en begon dan de *Marseillaise* het eerste aan te heffen! En nu..., nu wordt hij door zijne eigene wapenen geslagen; en wie weet hoe veel hij op dit oogenblik wel zoude geven, om nog als te voren hertog *van Orleans* te zijn, en *Karel X* als zijnen koning de hand te kunnen kussen?

Zonderlinge tijden! In 1830 werden de vorsten door den omwentelingsgeest overvallen. Toen zij ontwaakt waren, en die geest van den eersten roes reeds tot bedaren kwam, wapenden zij zich; naar mate die geest meer en meer *bedaarde*, wapenden zij zich *sterker* en *sterker*. Vier jaren lang drukten de zwaarste lasten op de volken, die men echter geduldig droeg, in de hoop van den vermelden gloed der zoogenaamde *progrès social* daardoor te keeren. Nu echter, nu er eene *groote*, zeer *groote crisis*, door iedereen gezien en opgemerkt, die ieder' weldenkenden mensch de vrees, op 't harte slaat, wordt aangeduid, nu...

NU ZULLEN DE VORSTEN ZICH GAAN ONTWAPENEN.

(*Bred. Courant.*)

EDICTALE CITATIE.

(22289) Uit krachte van het appointement van dagvaarding, bij Edicte *ad valvas curiæ*, in dato 13 Mei 1835, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, op de rekeste van HENDRIK KAMERLING en EVERT JAN WESENHAGEN, als vermits de uitlandigheid van ABRAHAM VAN MEERTEN, Executeuren in den Boedel van wijlen RIJCHARD VAN REES AZ., blijkens Testamentaire dispositie, door denzelven in dato 17 Junij 1831, in besloten form gepasseerd en den 26 Maart 1835 morte geconfirmeerd, impetranten van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij ondergeteekende, Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, bij openbare Edicte *ad valvas curiæ* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen, alle zoo bekende of onbekende Binnenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen RIJCHARD VAN REES AZ., mitsgaders elk en een iegelijk binnen 's lands, die eenig regt, actie of pretentie, van wat aart of natuur ook, tot laste denzelven Boedel en Nalatenschap zoude vermeenen te hebben, geimpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter geprivilegeerde rolle van gemeld Geregtshof, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 5den Junij 1835, des morgens ten *acht* ure, ten einde aldaar hun regt, het zij als Crediteur of hoe anders ook te doen gelden, en voorts met de impetranten qq. te procederen als in diergelijke materie gebruikelijk is, of wel in cas van Contradictie, hunne actien tegen den meergemelden Boedel, binnen den tijd van *zes* weken te institueren voor meergemeld Geregtshof, of wel voor de impetrant qq., dagelijkschen en competenten regter, op straffe dat bij faute van dien, aan de non comparanten zal worden geïmponeerd *perpetuum silentium*, en zijliedeu verstoken zullen zijn van hun regt en actie.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan *Paramaribo*, den 14den Mei 1835.

Paramaribo den 14 *Mei* 1835.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

ADVERTISSEMENTEN.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.